

Suru on kunniavieras

Jenni Vartiainen

Surua kyynelin kastella täytyy
Jotta se puhkeais kukkaan
Helli ja hoivaa varoen vaali
Ettei se menisi hukkaan

Pois älä oveltas käännytä koskaan
Suru jos koputtaa milloin
Pyydä se sisälle syötä ja juota
Tarjoa yösi ja silloin

Sitten kun kukkanen kesän on nähnyt
Hajoaa se maahan multa
Näät sen silti kukkana aina
Muistot on kalleinta kultaa
Eikä sun vieraasi asumaan jäänyt
Lähti se muualle matkaan
Vielä se tulee mennäkseen jälleen
Lähemmäs kuin aavistatkaan

Se mitä kunniavieraasi kertoo
Kätke se sydämees tarkoin
Ei niitä oppeja kirjoista löydä
Ei ostaa voi miljoonin markoin

Itkuja varten on ihmisen silmät
Vierikää kyyneleet
Tuleehan tuolta se toinen päivä
Kun on kepeät askeleet

Sitten kun kukkanen kesän on nähnyt
Hajoaa se maahan multa
Näät sen silti kukkana aina
Muistot on kalleinta kultaa
Eikä sun vieraasi asumaan jäänyt
Lähti se muualle matkaan
Vielä se tulee mennäkseen jälleen
Lähemmäs kuin aavistatkaan